

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

¡Maruxiña!
non vaias á herba
que se vén un aire
/:toda cha leva:/,
lévacha toda
¡Ai Maruxiña,
non seas tola!

Heicho de dar e daréicho
e volveireicho a dar,
o anillo do meu dedo
si o pudiera sacar.

Un anillo me deu Xan-he,
outro anillo me dou Pedro;
non poido segar a herba
con dous anillos nun dedo.

Déixame ir, deixam´andar-e
déliame, aparta-la rama,
déliame dormir un sono,
sulteira na túa cama

Rapaza, en teu pai querendo,
túa nai non cho privando,
yo sería el dotor-e
dese mal que estás pasando.

Teño un amor como un sol-e
eu a Dios non llo merezo,
todos me din que o venda,
o meu amor non tén precio.

Se te quixen alghún día
foi por un pouco de leria,
ahora Dios che m´aparte
de semaghante miseria.

O cariño que é doado
olvídalo, eso non-he,
que lle puideron quedar-e
raícer no corazón-he.

Anque no se vexa nun ano
nin nun ano, nin en tres,
tengo mi corazón firme
como la primeira vez.